

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 322

гр. Благоевград , 01.07.2021 г.

ОКРЪЖЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, ЕДИНАДЕСЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН

СЪСТАВ в закрито заседание на първи юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Маргарита Коцева

Членове: Илияна Стоилова
 Величка Пандева

като разглежда докладваното от Маргарита Коцева Въззивно частно наказателно дело № 20211200600473 по описа за 2021 година

Производството по делото е по реда на чл. 243, ал. 7-8 НПК.

Образувано е по жалба на адвокат Б. като повереник на В. К. Н., действаща лично и в качеството на законен представител на малолетния М. М. З., последните имащи качеството на пострадали от престъпление, за което е образувано Досъдебно производство № 34/2019 година по описа на ОСЛО при ОП – гр. Благоевград.

Жалбата е подадена срещу Определение № 904189 от 13.05.2021 г. по ч.н.д. № 556/2021 г. по описа на РС – Благоевград, с което е потвърдено постановление на Районна прокуратура – Благоевград от 18.03.2021 г., с което на основание чл. 243, ал. 1, т. 1 вр. чл. 24, ал. 1, т. 1 НПК е прекратено наказателното производство поради това, че не са събрани доказателства за извършено престъпление от общ характер.

В подадената жалба се сочи, че атакуваното определение на РС – Благоевград е незаконосъобразно, неправилно и необосновано. Твърди се, че атакуваният акт на прокурора съдържал общи, абстрактни и бланкетни изводи без отчитане на особеностите на конкретния казус; правни изводи, че няма данни за осъществен състав на престъпление, които не отговаряли на действителната фактическа обстановка; не били положени максималните усилия за установяване на действителната причина за смъртта. Излагат се

доводи, че при предявяване на разследването са били направени искания за събиране на допълнителни доказателства, които неоснователно са били оставени без уважение, като почивал на предположение изводът, че „най-вероятно машинистът е бил засмукан от въздушния поток между коша на локомотива и стените на тунела, след като е отворил вратата“, като била неизяснена причината за смъртта при категорични доказателства, че не е налице самоубийство и липсата на логична и обяснима причина за внезапното отваряне на вратата на локомотива оставяла открита възможността за евентуална намеса на трето лице, провокирало настъпването на инцидента. Излагат се доводи, че случаят не е изяснен от фактическа и правна страна, било налице вътрешно противоречие в атакуваното постановление, защото било прието, че не може да бъде установена причина за смъртта на М.Ц. З. и с прекратяването е допусната възможността да остане ненаказано евентуално общественоопасно поведение на трето лице. Иска се да бъде извършен по-пълнен и обстоен анализ на доказателствата, да бъдат предприети допълнителни действия за приобщаване на нови доказателства – не се сочат конкретно кои са неизяснените обстоятелства, какви действия за тяхното изясняване се иска да бъдат предприети от разследващите органи за изясняване на обстоятелства от съществено значение за преценка относно съставомерността на престъплението.

Иска се отмяна на обжалваното определение и връщане на преписката на РП – Благоевград за продължаване на процесуално-следствените действия, необходими за разкриване на обективната истина.

Въззивният съд, след като обсъди материалите по приложеното досъдебно производство, мотивите на обжалвания съдебен акт и изложените доводи в жалбата на повереника на пострадалите намира следното:

Жалбата е допустима – същата е подадена в законовия 7-дневен срок и от легитимирано лице – наследник, съответно лице, живяло на съпружески начала, на починал при евентуално извършено престъпление, чрез упълномощен повереник – адв. Б. /съобщение за определението на РС – Благоевград е получено от адвоката на пострадалите на 28.05.2021 г., а жалба е подадена от адв. Б. на 31.05.2021 г. по пощата/.

Разгледана по същество съдът намира жалбата за неоснователна.

Атакуваният съдебен акт, с който е потвърдено постановление на РП – Благоевград като законосъобразно и обосновано, е правилен, като на досъдебното производство не може да се приеме, че е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, поради което е неоснователно искането за отмяна на определението на съда, с което е потвърдено постановлението на прокурора и връщане делото на прокурора за извършване на нови действия по разследването за изясняване на обективната истина.

С обжалваното определение на РС – Благоевград е потвърдено Постановление за прекратяване на наказателно производство от 17.03.2021 г. на прокурор при РП – Благоевград по ДП № 34/2019 г. по описа на ОСЛО – Благоевград. В мотивите на определението районният съд е приел като обосновани всички фактически изводи от постановлението на прокурора, като е приел от правна страна, че прокурорът обосновано и законосъобразно е прекратил наказателното производство, тъй като не са налице достатъчно доказателства за извършено престъпление от общ характер - всички събрани на досъдебното производство доказателства са изследвани от прокурора, но същите не били достатъчни, за да се приеме осъществен състав на престъпление по чл. 127, ал. 1 НК, като настъпилият на 11.10.2018 г. инцидент е в резултат на допуснатите от помощник-машинист М.З. нарушения на Наредба № 13 от 30.12.2005 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд в железопътния транспорт - вратите на кабината на локомотива се отваряли навътре и най-вероятно помощник-машинистът е бил „засмукан“ от въздушния поток между коша на локомотива и стените на тунела, след като е отворил вратата, като ефектът от отварянето на вратата не е бил предвиден от пострадалия.

В мотивите на определението районният съд е посочил, че по досъдебното производство са събрани всички необходими доказателства, изпълнени са били всички искания на повереника на пострадалите при предпоследното предявяване на материалите по делото, след което няма нови искания, освен да се предприемат всички мерки за разкриване на обективната истина, което съдът е счел, че е направено.

Видно от мотивите на постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство и доказателствата по досъдебното

производство следва да се приемат за обосновани изводите на прокурора поради липса на противоречия в събрания доказателствен материал за изпълняваната от починалия М.Ц. З. към датата на смъртта му длъжност „Помощник машинист, локомотивен“ в „Поделение товарни превози“ София; за семейното положение на починалия, който живеел на семейни начала със св. В.Н., за липсата на семейни и финансови проблеми на починалия и единствен здравословен проблем - починалият З. страдал от киселини в стомаха, които предизвиквали понякога силна кашлица и повръщане; за липсата на нещо необичайно в поведението му на 11.10.2018 г., когато тръгнал на работа от дома, в който живеел със св. Н. и малолетното им дете; за обслужвания в този работен ден локомотив № 43-545 на товарни влакове от починалия и от локомотивния машинист – св. К., а именно – на товарен влак № 50693, който тръгнал на 11.10.2018 г. в 07:30 часа от гара Дупница и пристигнал в гара Кулата в 11:29 часа; за обслужването от същия локомотив и бригада на товарен влак № 50692, който потеглил от гара Кулата за гара Дупница в 13:45 часа /вж. Пътен лист № II 1087 X от 11.10.2018 г./, като бил в състав от 25 вагона, брутна маса 1119 тона, 98 оси, като в началната гара Кулата е извършена спирачна проба „А“ - пълна проба; за спирането на влака на гара Пейо Яворов в 14:38 часа и след престой 30 минути, в 15:08 часа заминал към гара Дупница; във втория локомотив на същия влак била локомотивна бригада в състав от свидетелите Д. и К.. Противоречията в доказателствата от досъдебното производство касаят поведението на починалия З. при станалото в тунела, обозначен като № 5 в плана на ж.п. линиите, който тунел бил в близост до базата на бившата фирма „Агромах“ – с. Бело поле. Очевидец на действията на починалия М.З. бил св. К., който в часа на случилото се – около 15:50 часа, видял, че починалият З. /който този ден не е разговарял със св. К., което било необичайно според свидетеля/ без да каже нищо се изправил, отворил вратата на локомотива от неговата страна /вратата се отваряла навътре/, направил една крачка, след което просто изчезнал, като всичко е станало за секунди /тези показания св. К. е дал при разпита му като свидетел само няколко часа след случилото се/. Св. К. веднага задействал спирачката, като свидетелите К. и Д., които били във втория локомотив като бригада, усетили силен шум от удар и че помощният локомотив /в който бил св. К./ спира влака, като след спирането локомотивите били извън тунела, а по-голяма част от вагоните - в тунела. Пред св. Д.

веднага след спирането на влака св. К. /който бил целият преbledнял/ е казал, че Марио го няма, отворил е вратата и паднал в тунела, като този разговор между двамата локомотивни машинисти е проведен веднага след спирането на влака и преди позвъняването на тел. 112 от св. К.. Св. К., който е бил помощник локомотивен машинист този ден със св. Д., също на влизане в тунела чул силен удар и след това е усетил рязко намаляване на скоростта, като е разбрал от свидетелите К. и К., че М.З. е паднал от локомотива, като е бил отворил вратата от лявата страна. Свидетелите Д. и К. тръгнали назад от двете страни на влака да търсят М.З., който бил видян първо от Д. около средата на тунела /според преценката на свидетеля/, отстрани до стената на тунела, извикан бил на мястото и св. К., като свидетелите описват в показанията си възприетото от тях положение на терена и състояние на М.З.. Св. К. сигнализирал на тел. 112, като в разговора, започнал в 15:54 часа същият е казал, че „помощник – машинистът се хвърли в тунела“. Макар и в показанията на близките на починалия З. /брат му – св. Г. З., и баща му – св. Ц. З./ да се сочат обстоятелства за невъзможност да се случи според тях падането на М.З. по начина, по който св. К. посочва в показанията си, наличието на тези противоречия /макар и да не са обсъдени в постановлението на прокурора/ не дава основание за различни фактически изводи и да се приемат за недостоверни показанията на св. К. или да е налице основание за събиране на още гласни доказателства или назначаване на експертиза за изясняване на обстоятелствата по делото. Показанията на св. Г. З. се опровергават от изводите на железопътната и медицинската експертизи, а в показанията си св. Ц. З. сочи за разговор на следващия ден със св. К., който му бил казал, че синът му „е отворил вратата и е скочил“, което е в унисон с възприетото от св. К. при случилото се, че е видял починалия да отваря вратата, да прави крачка и да пада от локомотива. Св. Ц. З. сочи, че св. К. е трябвало да спре сина му, когато е видял, че прави странни движения – станал, отместил стола, на който е седял, за да отвори вратата. От показанията на св. К. е видно, че отварянето на вратата на локомотива /което е било категорично забранено по време на движение/ е било неочаквано за св. К. и е станало за секунди, поради което и е липсвало задължение за него да предприема някакви действия да спре починалия да отваря вратата, каквото нарушение св. К. не е очаквал, че ще направи починалия З..

В протокола за извършения оглед на местопроизшествие на 11.10.2018 г. е посочено, че при влизането в тунела, на около 40 метра навътре в посока към град Дупница, вляво от линията е намерен трупът на М.З., като дължината на тунела е 140 метра, иззети били пътен лист и скоростомерна лента, както и трупът на починалия З..

Изводите в железопътната техническа експертиза, че преди произшествието влакът се е движил със скорост до около 70 км/час, преминал през спирка Бело поле, след което е регистрирано задействане на автоматичната влакова спирачка в режим „екстрено задържане“ и влакът спрял на километър 117+800 в 15:52 часа също подкрепят показанията на свидетелите К., Д. и К., възприели определени факти от случилото се, за които дават показания. В.л. е изчислило силата от въздушното съпротивление на локомотив № 43-545 /в който е бил починалият/, изчислена при скорост 70 км/час - 3051,3 N (приблизително 311 кг), за открит участък от железния път, като е посочило, че в тунел силата на въздушния поток, обтичащ локомотива, е значително по-голяма, но не съществуват формули, по които да се определи действителната стойност, като Тунел № 5 е в междугарието Кочериново - Благоевград, с дължина 133,90 метра (начало на км. 118+005 и край на км. 118+139), построен през 1935 г., като габаритът на отвора на този тип „стари“ тунели е минимален, което допълнително повишавало силата на въздушния поток, обтичащ локомотива. Според в.л., тъй като вратата на кабината на локомотива се отваря навътре, най-вероятно помощник машинистът е бил „засмукан“ от въздушния поток между коша на локомотива и стените на тунела, след като е отворил вратата (наличието на стомашни проблеми изглежда логична причина, но ефектът от отварянето на вратата не е бил предвиден). Макар и изводите на в.л. да са посочени като вероятност, обсъдени същите с показанията на св. К., който е възприел отварянето на вратата от починалия З., дават също основание да се приемат за достоверни показанията на св. К., независимо от описанието в същите показания какво е възприел след отварянето на вратата – че починалият е направил крачка, че е скочил, че е паднал, че се е хвърлил. По отношение скоростта, с която се е движил влакът, предвид това, че локомотив № 43-545 е бил оборудван със скоростомерна инсталация за регистриране скоростта на движение в интервала от 0 до 150 км/час, като в първа кабина на локомотива е бил

монтиран стенен лентов тахограф RT9 (регистриращ), а във втора кабина - тахометър A16 (нерегистриращ) тип „Hasler“, като в заключението в.л. е посочило, че предоставената за разшифроване скоростомерна лента е за максимална скорост на движение до 150 км/час, отговаряла на изискванията, като направеният върху нея запис за скоростта на движение е с мащабен модул и без констатирани манипулации, което било и практически невъзможно, като в.л. е направило съответни изчисления за точното място на възникване на произшествието - на около 100 метра след навлизането на водещия локомотив № 43-545 в тунел № 5, т.е. на км. 118+040, а след произшествието локомотивът е спрял на км. 117+800; че скоростта на движение на влака преди и след навлизане в тунела е била 65 км/час при допустима за този участък от 70 км/ч; спирачен път - 220 метра, като окончателното спиране след произшествието е било в 15:52 часа след като по данни от скоростомерната лента влакът е потеглил от гара Кулата в 13:45 часа, съответно от пътния лист на локомотив № 43-545 влакът е потеглил от гара Пейо Яворов в 15:08 часа, а произшествието е възникнало в 15:52 часа в междугарието Благоевград - Кочериново (с дължина 10,529 километра и обход/времепътуване 12 минути), след спирка Бело поле. В.л. е направило изводи във връзка с това дали е бил предотвратим инцидентът от локомотивния машинист /св. К./, като е посочил в експертното заключение, че най-значимият фактор в произшествието е моментната стойност на скоростта на движение на влака, като ако се приеме от свидетелските показания на локомотивния машинист на локомотив № 43-545, че инцидентът се е случил в рамките на 1-2 секунди, в този момент локомотивът се е движил с 65 км/час или 18 метра/секунда, а разстоянието от началото на тунела до мястото на изпадане е около 100 метра, което означавало, че при тази скорост това разстояние е изминато за около 5,5 секунди. Според в.л. и при движение дори с на пръв поглед ниската скорост от 3,6 км/час, влакът изминава 1 метър за 1 секунда (1 м/сек.), като всеки влак е една сложна многомасова изключително инертна механична система, като според в.л. при никакви условия, дори и при минимална скорост на влака, инцидентът не е бил предотвратим от машиниста на влака чрез спиране, като до възникване на инцидента действията на машиниста и на помощник-машиниста при обслужването на влака са били технически правилни. В.л. е направило експертни изводи, че в тунел силата на въздушният поток, обтичащ

локомотива, е значително по-голяма отколкото на открит път, същият се повишава и от минималния габарит на отвора на този тип „стари“ тунели, като вратите на кабината на локомотива се отварят навътре и при това най-вероятно помощник машинистът е бил „засмукан“ от въздушния поток между коша на локомотива и стените на тунела, след като е отворил вратата, като в.л. е посочило допуснати нарушения от помощник машиниста М.З. на чл. 32 и чл. 377 от Наредба № 13 от 30.12.2005 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд в железопътния транспорт /за спазването на тези правила е бил проведен инструктаж на починалия от локомотивен инструктор в локомотивно депо Дупница/, като е било категорично е забранено отварянето на вратите по време на движение. В разпоредбата на чл. 32 от посочената по-горе наредба е посочена забрана за качване или слизане от локомотив, вагон, пътна или друга специализирана машина по време на движение /от което произтича и забраната за отваряне на вратата по време на движение/, а в чл. 377 е посочен начина на качване и слизане от кабината на локомотива – само по стълбите /стъпалата/ с лице към машината и придържане с две ръце за перилата /ръкохватките/, като е забранено скачането от кабината. В показанията си св. Бисер Николов /който е обучавал локомотивния персонал/ сочи, че починалият М.З. е инструктиран от него за това, че по време на движение е забранено да се отваря вратата, като следенето от помощник-машиниста за целостта на композицията се извършва чрез отваряне на прозореца.

Непротиворечиви са показанията на близките на починалия З. за това, че здравословните проблеми на същия са били свързани с пристъпи на кашлица и повръщане, като тогава е искал да излезе на чист въздух, както и че същият не е имал конфликти с близките си, финансови или други проблеми в семейството си, конфликти на работното място, като в деня на случилото се няколко пъти е разговарял със съпругата си и последната не е разбрала за нещо необичайно този ден за поведението на починалия. В показанията на св. К. се сочи, че същият го е възприел по-мълчалив от друг път на работното място, но починалият не е споделил за проблеми, а и разговорите между двамата винаги са били само по служба. В показанията майката на починалия – св. Ц. З.а, сочи, че двамата ѝ сина /починалият и св. Г. З./ са ѝ споделяли, че по време на движение, когато е топло, помощник машинистите отваряли

вратите по време на движение и ги подпирали с краката, докато седят на стола; че пикаели от машините по време на движение като отваряли вратите. Посочените гласни доказателства са все в подкрепа на показанията на св. К. за това, че помощник – машинистът може да отвори вратата на локомотива откъм страната, където седи, без да уведомява за това локомотивния машинист, както и че въпреки забраната това да става по време на движение е имало нарушения по различни причини – защото е топло, за облекчаване по малка нужда.

Не са противоречиви гласните, писмените доказателства и заключението на химико-токсикологичната експертиза, че в деня на случилото се починалият М.З. не е бил под влияние на алкохол или наркотични вещества. Липсват противоречия в доказателствата и за получените телесни увреждания от починалия и връзката на същите със смъртта му – в експертизата на съдебния лекар Златин е посочено, че е установена железопътна травма - изпадане от движещ се влак, като смъртта на М.З. се дължи на установена тежка и несъвместима с живота комбинирана черепно и гръбначно - мозъчна, гръдна и коремна травма, като получените от същия травматични увреждания се дължат на удари и притискане на тялото върху твърди тъпи предмети, каквито са части от шасито на мотрисата, чакълестата настилка и траверсите, като уврежданията добре отговаряли да са получени по начин, посочен в предварителните сведения при ЖПТП с изпадане от движещ се влак, като смъртта е настъпила бързо и е била неизбежна. Изводите на в.л. Златин са в унисон със свидетелските показания за здравословното състояние на починалия преди случилото се, за падането му от локомотива, мястото на падане и състоянието му след това, възприето от разпитани по досъдебното производство свидетели, които непосредствено са видели падането на починалия от локомотива /св. К./ или са го видели с нараняванията и безжизнен в тунела непосредствено след падането /свидетелите Д. и К./.

Не са налице противоречия и между гласните доказателства за психичното състояние на починалия преди случилото се и изготвената по делото за проверка на тези показания послесмъртна психиатрична експертиза. В заключението на вещото лице Кацарска са направени изводи, че за починалия З. е нямало данни за психични заболявания, които да изключват

неговата вменяемост; за склонност към обществено опасно поведение, суицидни мисли, намерения или опити; психопатологични синдроми; да е страдал от шизофрения, епилепсия, БАР, РДР, депресивен епизод и др.; да е имал когнитивен дефицит или психични и поведенчески разстройства; за остра интоксикация с ПАВ или психично разстройство; за раптус меланхоликус и синдром на професионално прегряване. Еднопосочни са гласните доказателства на близките на починалия и експертните изводи, че починалият М.З. не е страдал от психично разстройство, можел е да разбира свойството и значението на постъпките си, не е имал суицидни мисли и наклонности.

Обсъденият по-горе доказателствен материал обосновано е дал основание на прокурора да приеме за достоверни показанията на свидетеля – очевидец К., като от показанията на последния и останалия доказателствен материал не може да се приеме намеса на трето лице, в резултат на която да е настъпила смъртта на М.Ц. З., а настъпилият на 11.10.2018 г. инцидент е в резултат на допуснати от помощник-машиниста – починалият М.З., нарушения на Наредба №-13- от 30.12.2005 г. за осигуряване на здравословни и безопасни условия на труд в железопътния транспорт, като същият е отворил вратата на локомотива, докато влакът е бил в движение, в резултат на което е последвало падането му от влака /чл. 32 и чл. 377 от посочената наредба/.

Следва да се допълнят правните изводи на прокурора, приел в постановлението за прекратяване, че в случая не е налице престъпление по чл. 127, ал. 1 НК, защото няма доказателства по делото трето лице /св. К. или друго лице/ умишлено да е улеснил или склонил починалия З. към самоубийство, в резултат на което да е последвало самоубийството. Доказателствата по делото не установяват и допуснати нарушения на правилата за движение при управление на локомотива от св. К. и причинна връзка на същите с настъпилата смърт на М.З., като обсъдени показанията на свидетеля К. във връзка с експертните изводи на железопътната експертиза дават основание да се направи извод за липса на нарушения относно скоростта /с която е управляван влакът/ към времето на случилото се и за невъзможност св. К. /който тогава е управлявал локомотива като машинист/ да предотврати случилото се чрез спиране на влака, за да се приеме, че е

осъществен състав на транспортно престъпление /от компетентност на ОП – Благоевград/. Не се установява и упражняване на дейността от локомотивния машинист в нарушение на правилата за безопасно упражняване на правнорегламентирана дейност, като в причинна връзка с неговото поведение да е смъртта на М.З. – вл. по железопътнотехническата експертиза е направило извод, че машинистът на влака не е могъл да предотврати инцидента не само чрез спиране, но и по друг начин с оглед разстоянието, на което са седели в кабината на локомотива с починалия, като същият не могъл да не допусне физически М.З. да изпадне от кабината, като такива са и показанията на св. К. като очевидец на инцидента.

С оглед на горните съображения въззивната инстанция се съгласява с мотивите на районния съд, че са налице основания за потвърждаване на постановлението на прокурора за прекратяване на наказателното производство, тъй като не се установява извършено престъпление от общ характер, а смъртта на починалия Марио З. се дължи само на неговите действия, извършени в нарушение на правилата за безопасност при упражняване на трудовата му дейност като помощник машинист, локомотивен, за които правила на същия е бил извършен необходимият инструктаж, като е следвало да знае за забраната да се отваря вратата на локомотива по време на движение /независимо поради какви причини е това/ именно поради опасността при отварянето на вратата на локомотива лицето, което е наблизо, да бъде „засмукано“ от въздушния поток, който се образува между локомотива и стените на тунела, в резултат на което е последвало падането му от локомотива и са настъпили травми, несъвместими с живота.

Във връзка с възраженията в жалбата на повереника на пострадалите следва да се посочи следното:

При направения по-горе анализ от съда следва да се приеме, че обстоятелствата по делото на досъдебното производство са изяснени, разпитаните свидетели Г. З. и Ц. З. /брат и баща на починалия/, които с показанията си не се съгласяват със заявеното в показанията от свидетеля – очевидец К., не установяват обстоятелства, заради които да се налага нова експертиза, която да установи дали са достоверни показанията на св. К. и следвало ли е той да предприеме действия да спре починалия да отвори

вратата, тъй като в СМЕ е посочен начинът на получаване на уврежданията от починалия М.З. /при който не се очаква да има кръв по локомотива, тъй като тежките увреждания са били получени от починалия при падане на железопътното трасе, а само охлузванията са могли да бъдат причинени при напускането на кабината на локомотива/; показанията на св. Ц. З. също не налагат събиране на допълнителни доказателства, защото в заключението на железопътната експертиза са направени изводи за липса на допуснати нарушения от машиниста, който е управлявал влака, като останалите писмени и гласни доказателства са в подкрепа на тези експертни изводи, като не се налага събиране на доказателства дали е следвало и могъл ли е машинистът за краткото време /секунди/, за които се е развила цялата случка да спре починалия М.З. да отвори вратата. Не може да се приеме, че е налице предположение в изводите на прокурора в постановлението като основание за прекратяване на наказателното производство /че най-вероятно починалият е бил засмукан от въздушния поток между коша на локомотива и стените на тунела, след като е отворил вратата/ - вероятността е посочена в експертното заключение на железопътната експертиза, а в постановлението на прокурора на стр. 6 от същото е посочен като извод на прокурора при анализ на доказателствата, че това се е случило, след като са събрани достатъчно доказателства, от които не се установява намеса на трето лице за извършените от починалия действия по отваряне на вратата, че психическото състояние към този момент на починалия З. е било добро и същият не е имал причина да скача от влака, за да се самоубие, че св. К. не е допуснал нарушения при управлението на железопътния състав и в причинна връзка със същите да е смъртта на М.З.. В жалбата се твърди, че при липса на обяснима причина за внезапното отваряне на вратата от починалия М.З. следвало да се съберат доказателства за намеса на трето лице за извършване на тези действия от починалия с оглед категоричните доказателства, че същият не е искал да се самоубие – по-горе съдът излага съображения защо следва да се приемат за достоверни показанията на св. К., поради което не може да се приеме, че той е третото лице, което е било причина починалият да отвори вратата на локомотива; по телефона същият ден починалият е разговарял със свои близки, които с показанията им не се установява причина починалият да предприеме такова поведение. Въпреки липсата на категорични доказателства /и невъзможност да се съберат такива/ защо

починалият е отворил вратата – защото е искал да има повече въздух /заради здравословните му проблеми, свързани с кашлица и повръщане понякога/, защото му е било топло или е искал да се облекчи, категорични са доказателствата, че няма намеса на св. К. или на друго лице за това починалият да стане от стола на помощник-машинист, локомотивен, и да отвори вратата на локомотива в движение, както и че при това отваряне на вратата в тунела починалият е бил „засмукан“ от въздушния поток /жп експертиза/ и поради това изпаднал от движещия се влак /жп експертиза и СМЕ/.

Поради горните съображения въззивната инстанция намира, че определението на РС – Благоевград следва да бъде потвърдено, като на основание чл. 243, ал. 8 НПК съдът

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 904189 от 13.05.2021 г., постановено по ч.н.д. № 556/2021 г. по описа на РС – Благоевград, с което е потвърдено постановление от 17.03.2021 година на Районна прокуратура - Благоевград, с което е прекратено наказателното производство, водено по досъдебно производство № 34/2019 година по описа на ОСлС – Благоевград поради липса на извършено престъпление от общ характер.

Определението не подлежи на проверка по жалба или протест, като страните се уведомят за постановеното определение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____